

[Henning Rasmussen]

hed med, at konflikten løber, så vi får patientbetalingen afprøvet i praksis. Et aktivt medlem af partiet venstre uden for dette ting med høj placering i venstres system – jeg tænker her på hr. Jørgen Winther fra Randers – udtalte for nylig, at det kunne være et fornuftigt kompromis at lade regeringen få en indrømmelse i form af 40 kr.s betaling for natlægebesøg, for så var der jo råd til at give lægerne lidt mere. Der er basis nok for at have den mistanke, at denne konsflikt egentlig er ganske velkommen, og det står i alt fald fast, at loven er sådan, at dens hensigt ikke kan opfyldes i praksis.

Det sidste, jeg gerne vil sige, er, at vi – og jeg tror også de forhandlende parter – har konstateret med meget stor tilfredshed, at der ikke i dette folketing er flertal for en sygesikringsordning, hvor der er betaling mellem de praktiserende læger og deres patienter. Det har VS, SF, socialdemokratiet, fremskridtspartiet og det radikale venstre klart sagt, og jeg fornemmede ud fra det, kristeligt folkepartis ordfører sagde, at der heller ikke i det parti var megen sympati for den tanke. Så længe folketinget kan fastholde det, er vi i alt fald et væsentligt skridt videre henimod en afklaring af den situation, som vi fortsat mener regeringen burde gribe betydelig mere aktivt ind i, end den er indstillet på.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Den begrundelse, der har været brugt af mindst fem borgerlige ordførere, for ikke at gøre noget i denne sag, har været, at nu var der kontakt. Det var meget rart at vide, hvad den kontakt dækker, for det er i hvert fald ikke alle, der mener, at der er denne kontakt. Jeg tror, det er en dårlig undskyldning for ikke at gøre noget.

Der er også blevet sagt »en rimelig tid«. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad en rimelig tid er. Er det 1986, er det 1990, eller hvad er det?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg synes, folketinget i dag skulle respektere, at der er kontakt mellem forhandlingsparterne. Det har vi set i avisen, og det har vi hørt. Derfor synes jeg, det har været tilfredsstillende at høre indlæggene fra de partier, som har sagt, at folketinget ikke ønsker at

gribe ind i denne konsflikt på et tidspunkt, hvor forhandlingerne ser ud til at være kommet i gang igen.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt her i dag, at dem, som denne konsflikt går ud over, er patienterne, og derfor må både sygesikringen og i høj grad også de praktiserende læger, som jo har forårsaget denne situation, forstå, at patienterne har et problem. Alene det må vel være motivering nok for parterne til at finde hinanden.

Som jeg også sagde i mit første indlæg, synes jeg, det var nok så vigtigt også for de praktiserende læger i stedet for til stadighed at trampe rundt i spørgsmålet om kroner og øre at gå ind i en diskussion om, hvordan vort fremtidige sundhedsvæsen skulle se ud.

Både af hensyn til patienterne og af hensyn til det fremtidige sundhedsvæsen synes jeg derfor, det er væsentligt, at parterne finder hinanden, og at folketinget ser på, at disse parter finder ud af det sammen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil sige, at vi vurderer den øjeblikkelige situation betydelig mere pessimistisk, end indenrigsministeren gør.

Det er rigtigt, at der har været et fortroligt møde mellem de to ledere af forhandlingsdelegationerne, og det er rigtigt, at det har givet anledning til, at de nu hver for sig er inde i nogle langstrakte overvejelser over, om det overhovedet nytter noget at optage en egentlig forhandling.

Jeg vil nødig, at folketinget forstår situationen forkert, forstår den i den retning, at der er en egentlig kontakt med henblik på hurtigt at få optaget egentlige forhandlinger. Der er ingen, der i dag kan vide, om de overvejelser, der foregår, danner basis for, at der optages forhandlinger.

En ting står fast: det er tilkendegivet ganske klart, at vi ikke skal vente en afslutning af denne konsflikt på denne side af jul, men engang hen på foråret, og det er et spørgsmål, om folketinget kan acceptere det.

Så vil jeg sige, at selv om vi i den konkrete situation foretrækker den socialdemokratiske dagsordens indhold, vil vi, såfremt vores dagsordensforslag bliver forkastet og SFs og VS' dagsordensforslag derefter bliver bragt til